

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrissimi Viri Petri De Marca Archiepiscopi Parisiensis Dissertationvm De Concordia Sacerdotii Et Imperii, Sev De Libertatibvs Ecclesiæ Gallicanæ, Libri Octo

Marca, Pierre de

Parisiis, 1669

IV. Tuitio Ecclesiæ Regibus Christianis commissa à Christo. Probatum ex Paulo, & Augustino.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15591

cedit etiam altera ex professione religionis Christianæ profecta, ut eos in veram fidem & pietatem erudiendos magistris tradant; ita etiam Principes, quibus divinum numen ad procurandam in Republica pacem vices suas commisit, eò etiam studium suum porrigere debent, ut cives ad felicitatem æternam prosequendam compellant. quod omnino assequuntur, si per Episcopos, quæ ad fidei sinceritatem & mores componendos pertinent, populis denuntiari curent, res in hoc genere ab Ecclesia decretas suis legibus sanciant, & ne rebus constitutis vis aliqua fiat, sedulo invigilent. Ita enim fiet ut Imperij & Ecclesiæ pacem ex æquo inviolatam præstent.

III. Huic officio Theodosius Imperator se adstringi fatetur iis literis quas ad Synodum Ephesinam dedit: quarum testimonio eò lubentiùsutor, quòd Oecumenicæ Synodi iudicio approbatæ & in Acta relatæ sunt. Ex iis patet societatem & cognationem quandam inter Religionem & Rempubliam, ad Principis studium pertinere ecclesiastici status æquè ac Imperij pacem; regij muneris esse ut eum firmum & inviolatum præstet ex omnium consensu, pietatis religionisque sinceritatem tueatur, curèque ut eorum qui Clero adscripti sunt emendata sit castigatæque vita. Quare non alienum erit integra verba Theodosij referre, quæ præcipuas regulas complectuntur quibus Ecclesiæ Gallicanæ Libertas continetur. *Reipublica nostra constitutio eà quæ in Deum est pietate præcipuè nititur, multatque inter hanc & illam cognatio ac familiaritas intercedit. Nam & ex se invicem pendent, & utraque prosperis alterius successibus incrementa sumit: quandoquidem ut vera religio iustâ actione perficitur, ita Republica utriusque ope nixa florescit. Cum itaque Deus Imperij habenas nobis tradiderit, isque qui imperio nostro parent, pietatis & securitatis quoddam quasi vinculum nos esse voluerit; harum inter se societatem, providentiæ & hominibus medios nos præbentes, indivulsam perpetuò conservare contendimus. Infra: Ante omnia autem in id operam damus ut ecclesiasticus status ejusmodi sit qui & Deum deceat, & temporibus nostris quàm maximè congruat, idemque ex omnium concordia & consensione suam tranquillitatem obtineat, tum per ecclesiasticarum controversiarum à turbis & seditionibus liber existat, tum demum ut pia religio ab omni reprehensione immunis perseveret; eorumque vita qui vel inter Clericos censentur, vel magno quoque inter illos sacerdotio funguntur, omni prorsus nevo & culpa vacet.*

IV. Hæc autem Ecclesiæ tuendæ provincia Christianis Principibus ab ipso Chri-

sto mandata est, ut veterum auctoritate & sacris Scripturis deprompta docemur. In eam sententiam Paulus Apostolus monet acceptum esse Deo ut Reges Christianæ fidei adscribantur, regiàmque majestatem Christiani facti retineant, utque perfidiam ejuratâ, ceteris Christianis tranquillam vitam præstent, cum omni pietate & sanctitate conjunctam. Hic est enim genuinus sensus horum verborum: *Obsecro igitur primum omnium fieri obsecrationes, orationes, postulationes, gratiarum actiones pro omnibus hominibus, pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam & tranquillam vitam agamus, in omni pietate & castitate. Hoc enim bonum est, & acceptum coram Salvatore nostro Deo, qui omnes homines vult salvos fieri, & ad agnitionem veritatis venire.* Officio autem illo Reges defungi non possunt, nisi merum imperium adhibeant, & jus gladij quod Deus illis mandavit. Vnde Augustinus: *Nam & terrena potestates, quando schismaticos persequuntur, ea regula se defendunt, quia dicit Apostolus, Qui potestati resistit, Dei ordinationi resistit. non enim frustra gladium portat. Mox Donatistas alloquens: Cognoscetes vestri schismatis nefas, constituunt adversus vos pro sua sollicitudine ac potestate quod volunt.*

V. Ad Ecclesiæ Christianæ Tuitionem à Principibus præstandam referendus est etiam psalmus secundus: qui plenius ad Christum pertinet, quàm ad Davidem, ut ipsi Apostoli testantur. Is autem psalmus Principes omnes hortatur ut Dei Filium venerandi suscipiant; hoc est, ut se illi ministros, quæ Reges sunt, exhibeant, quemadmodum vere interpretatur Augustinus: *In hoc, inquit, Reges, sicut eis divinitus præcipitur Deo serviunt, in quantum Reges sunt, si in regno suo bona jubeant, mala prohibeant, non solum quæ pertinent ad humanam societatem, verum etiam quæ pertinent ad divinam religionem. Et in epistola ad Bonifacium: Quomodo ergo Reges Domino serviunt in timore, nisi ea quæ contra jussum Domini sunt, religiosa severitate prohibendo atque plebendo? Aliter enim servit quæ homo est, aliter quæ Rex est. In hoc ergo serviunt Domino Reges, in quantum sunt Reges, cum ea faciunt ad serviendum illi quæ non possunt facere nisi Reges. Sixtus Romanus Pontifex in eandem sententiam hujus psalmi verba excepit, cum Imperatoribus gratulatur de prospripta Nestorij hæresi: *Sciunt (nempe Imperatores) se illi sanerare sollicitudinem suam, qui eam cum grandi reddat usura. De qua re nos convenit gloriari, quia celestem Regem videmus fœderatos habere Reges terrarum. Intelligent, sicut ait David, & er-**

Relatio Synodi ad Theod. apud Theod. in Hist. Eccl. lib. 8. cap. 22. & in Concilio Ephesino, in Actis, pag. 100.

Concil. Ephes. Part. 1. cap. 18. & in Concilio Ephesino, in Actis, pag. 100.

Relatio Synodi ad Theod. apud Theod. in Hist. Eccl. lib. 8. cap. 22. & in Concilio Ephesino, in Actis, pag. 100.

1. Tim. 2.

Vide Augustinum ad Rom. lib. 1. cap. 25. & in Epistola ad Bonifacium.

August. epist. 116.

Act. 4. & c. 18. Hebræos. 1.

August. contra Crecent. lib. 1. cap. 31.

Item epist. ad Bonifacium.

Sixtus epist. ad Ioan. Antioch.